

„пастъ.“ (Мад. 26. 14.) Не прѣстѣнно молѣтеса“
дѣма писанѣе-то.

Молитва-та е дѣша, на христѣанскѣйатъ жи-
котъ; гдѣто се умалава молитва-та, тамъ се ума-
лава сѣкакво добро. При умалѣнѣе-то и недоста-
токъ-атъ на молитва-та, сѣкакво добро умира въ
человѣка, защо то молитва-та е дѣша, животъ и
дышанѣе. Ныа когато спимъ и не сме бѣдны:
тогава врагъ-атъ прихѣжда и сѣе кѣклица поме-
ждѣ пшеница-та. Сърце безорѣжно и което не е
бѣдно, то е отворено на грѣхъ-атъ и на сатана-та.

Ты ѿ христѣанине! недѣй остава безъ орѣжѣе
сърце-то си и дѣша-та си тѣ да неомалаватъ
отъ молитва и бденѣа, и вѣтрѣшно благоговѣнѣе.
Не си отвращай очи-тѣ отъ Исуса расплатога, не
се предавай въ небеженѣе, за да не проникне нѣ-
какси нѣщо нечисто въ божѣй-атъ храмъ, чи; тѣ-
такси погинѣватъ съ дѣшѣ-тѣси, дѣма Апостолъ-
атъ. „Трезвѣтеса, бѣдрствѣйте, занѣ сопѣстатъ
вашъ дѣаволъ, ѣкъш лѣвъ рыкаѣа хѣдитъ, ѣскѣи ко-
гѣ поглѣтити. Ёмѣже прѣтивѣтеса твѣрди вѣрою.“
(1. Пет. 5. 8. и 9.)

Ныа, негрѣба да оставями орѣжѣе-то наше,
но сѣкоги да стоимъ въ орѣжены, дѣма Апостолъ
Павелъ: „ѣкъш нѣсть наѣша вѣанъ въ крѣви ѣ плѣ-
ти: но къ началомъ ѣ ко властемъ, ѣ къ мѣро-
„держѣтелемъ тмѣ вѣка сегѣ, къ дѣховѣмъ злѣби